

Open Letter by Iranian Legal Academics to the United Nations

24 September 2025

Dear Mr António Guterres, United Nations Secretary-General

Dear Mrs Annalena Baerbock, the President of the United Nations General Assembly (UNGA)

Dear Mr Volker Türk, the UN High Commissioner for Human Rights

Your Excellencies,

While we, in centres of legal education, are entering the new academic year, and world leaders, under the flag of the United Nations, are gathered in the General Assembly Hall to discuss the main challenges facing our societies today, humanity is suffering profoundly from the breakdown of the rule of law and the fundamental norms of international law in the current world order. We are all mourning the tragic loss of our human rights-based international order. We, the undersigned, a large group of Iranian legal scholars and professionals, mainly teaching in various faculties of law both within Iran and across the world, are confronted daily by our students with the stark question: is this what law in the global arena has become? Therefore, through Your Excellencies, we respectfully submit this urgent call to the Member States of the United Nations to defend the foundations of the UN rule of law system, the principle of human dignity, and the fundamental norms of international law, especially with regard to Palestine today.

On 19 September 2024, the United Nations General Assembly adopted its most recent resolution on Palestine, following the Advisory Opinion of the International Court of Justice (ICJ) on the legal consequences of Israel's continued presence in the Occupied Palestinian Territory. In order to preserve the fundamentals of human rights in our world, we regard it as our professional duty to call upon Member States and the international legal community worldwide to immediately and unequivocally deplore Israel's indiscriminate and disproportionate attacks against Palestinian civilians and civilian objects. We hereby demand that all parties comply with their obligations under international humanitarian law and respect the UN rule of law system, in particular the obligations arising under the Charter.

The ICJ Advisory Opinion of 19 July 2024 has reaffirmed what decades of international consensus have made clear: Israel's continued occupation and its associated practices are unlawful and must be brought to an end. Guided by the principles of the United Nations Charter, international humanitarian law, and the *erga omnes* obligations incumbent upon all States, we reiterate the imperative of compliance with these fundamental norms.

The ICJ has affirmed that Israel's continued presence in the Occupied Palestinian Territory constitutes a violation of the Palestinian people's right to self-determination as well as of the prohibition on the acquisition of territory by force (Advisory Opinion, paras. 103–156). The

transfer of Israel's civilian population into the occupied territory, the confiscation of land, and the implementation of extensive infrastructure projects amount to a clear breach of Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention and, in substance, to *de facto* annexation. As the Court emphasised in its Advisory Opinion on the Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory (I.C.J. Reports 2004, para. 120), such measures alter both the demographic composition and the legal status of the territory, in contravention of peremptory norms of international law. Accordingly, Israel is under an obligation to bring these violations to an immediate end, to dismantle all settlements, and to provide full reparation, including the restitution of property and the payment of compensation.

Under general international law, all States and international organisations are under an obligation to refrain from recognising as lawful the situation created by Israel's unlawful presence in the Occupied Palestinian Territory. Moreover, they must not, in any form, render aid or assistance in maintaining this illegal situation, but are required to cooperate, through lawful means and international mechanisms, to bring it to an end.

The ICJ has recalled that the sweeping restrictions imposed by Israel upon the Palestinian people amount to systemic discrimination, in violation of the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR), and the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (ICERD). Furthermore, the Court has affirmed that Israel's legislative and administrative measures have resulted in an almost complete segregation between settlers and Palestinians in the West Bank and East Jerusalem, in clear breach of Article 3 of ICERD, which prohibits apartheid. The large-scale killing of civilians, the forcible displacement of the population, and the deliberate imposition of inhumane living conditions, all of which raise grave concerns under Article II of the Genocide Convention, must be the subject of urgent investigation and prosecution before competent international judicial bodies.

The prohibitions on the acquisition of territory by force, on apartheid, and on genocide constitute peremptory norms *jus cogens* of international law, as reflected in Article 53 of the Vienna Convention on the Law of Treaties. Accordingly, all States owe obligations *erga omnes* to the international community as a whole: not only to refrain from any violation of these fundamental norms, but also to take all necessary and effective measures to ensure their strict observance and implementation.

The ICJ's Advisory Opinion leaves no room for doubt: Israel's continued presence in the Occupied Palestinian Territory is unlawful. Moreover, the conclusions of the United Nations Commission of Inquiry on the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem and Israel, explicitly confirm that Israel is committing at least four acts of genocide in the Occupied Palestinian Territory. The ICJ's Interim Order of 26 January 2024 also reminded every country of its legal obligations to act against genocide. It is now incumbent upon the international community to take coordinated, lawful and effective measures to bring this situation to an end.

We feel a profound sense of helplessness and shame before our students, who question the existence of justice in the world, yet who still hold on to the promise of the UN's rule of law and a world order grounded in universal human rights and human dignity.

Respectfully,

Signatories:

Iranian Legal Scholars and Practitioners

(Based in the Islamic Republic of Iran and Abroad)

Affiliations and academic titles available upon request.

نامه سرگشاده اساتید حقوق ایران به سازمان ملل متحد

۲۴ سپتامبر ۲۰۲۵

جناب آقای آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد

سرکار خانم آنالنا بربوک، رئیس مجمع عمومی سازمان ملل متحد

جناب آقای فولکر تورک، کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

عالی جنابان

در حالی که ما در مراکز آموزش حقوقی، سال تحصیلی جدید را آغاز می‌کنیم و رهبران جهان نیز زیر پرچم سازمان ملل متحد در تالار مجمع عمومی گرد هم آمده‌اند تا درباره اصلی‌ترین چالش‌های پیش‌روی جوامع معاصر به بحث و تبادل نظر بپردازند، بشریت امروز به گونه‌ای عمیق از فروپاشی حاکمیت قانون و نقض هنجارهای بنیادین حقوق بین‌الملل در نظم کنونی جهانی رنج می‌برد. در حقیقت، ما در سوگ فروپاشی نظمی نشستیم که بر پایه حقوق بشر بنا شده بود. ما، امضاکنندگان این نامه، جمعی گسترده از استادان و حقوقدانان ایرانی هستیم که عمدتاً در دانشکده‌های حقوق داخل کشور و نیز در دیگر نقاط جهان به تدریس و پژوهش اشتغال داریم. در فضای علمی و آموزشی، هر روز با پرسش‌های کوبنده دانشجویان خود روبه‌رو می‌شویم که می‌پرسند: «آیا حقوق در عرصه بین‌المللی تا این اندازه تقلیل یافته است؟» بر همین اساس، ما از طریق عالی‌جنابان و با نهایت احترام، این فراخوان فوری را خطاب به دولت‌های عضو سازمان ملل متحد ارائه می‌کنیم تا از بنیان‌های نظام حاکمیت قانون سازمان ملل، اصل کرامت انسانی و هنجارهای بنیادین حقوق بین‌الملل، به‌ویژه در ارتباط با مسئله فلسطین، پاسداری نمایند.

در تاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۴، مجمع عمومی سازمان ملل متحد، در پی صدور نظریه مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری درباره پیامدهای حقوقی تداوم حضور اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، تازه‌ترین قطعنامه خود را در این خصوص به تصویب رساند. در راستای پاسداری از مبانی حقوق بشر در جهان، ما بر خود لازم می‌دانیم که از تمامی دولت‌های عضو و نیز از جامعه حقوقی بین‌المللی درخواست نماییم تا حملات بی‌ضابطه و نامتناسب اسرائیل علیه غیرنظامیان فلسطینی و اموال غیرنظامی را بی‌درنگ و به‌صراحت محکوم کنند. همچنین، تأکید داریم که تمامی طرف‌ها باید به تعهدات خود ذیل حقوق بین‌الملل بشردوستانه پایبند باشند و نظام حاکمیت قانون سازمان ملل متحد، به‌ویژه تعهدات مندرج در منشور، را محترم شمارند. نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری مورخ ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۴ نیز بار دیگر بر آنچه دهه‌ها اجماع بین‌المللی بر آن صحه گذاشته است، تأکید ورزید: تداوم اشغالگری اسرائیل و اقدامات همراه با آن، غیرقانونی بوده و باید بی‌درنگ پایان یابد. بر پایه اصول منشور ملل متحد، قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه و تعهدات عام‌الشمول که بر عهده تمامی دولت‌ها قرار دارد، ما بر ضرورت التزام به این هنجارهای بنیادین تأکید می‌نماییم.

دیوان بین‌المللی دادگستری تأکید کرده است که تداوم حضور اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، ناقض حق مردم فلسطین بر تعیین سرنوشت خود و همچنین مغایر با ممنوعیت تحصیل سرزمین از طریق توسل به زور است (نظر مشورتی، بندهای ۱۰۳-۱۵۶). انتقال جمعیت غیرنظامی اسرائیل به سرزمین اشغالی، مصادره اراضی و اجرای طرح‌های گسترده زیرساختی، نقض آشکار بند ۶ ماده ۴۹ کنوانسیون چهارم ژنو به‌شمار می‌رود و در عمل معادل الحاق غیرقانونی است. همان‌گونه که دیوان در نظر مشورتی خود پیرامون پیامدهای حقوقی احداث دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین خاطرنشان ساخته است (گزارش دیوان، ۲۰۰۴، بند ۱۲۰)، چنین اقداماتی ترکیب جمعیتی و وضعیت حقوقی سرزمین را تغییر می‌دهد و به همین سبب ناقض قواعد آمره حقوق بین‌الملل محسوب می‌گردد. بر این مبنا، اسرائیل مکلف است بی‌درنگ به این نقض‌ها خاتمه دهد، تمامی شهرک‌ها را برچیند و جبران کامل خسارات را، اعم از اعاده اموال و پرداخت غرامت، محقق سازد.

بر پایه قواعد عام حقوق بین‌الملل، کلیه دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی مکلف‌اند از شناسایی وضعیت ناشی از حضور غیرقانونی اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین به‌عنوان وضعیتی مشروع خودداری کنند. همچنین، آن‌ها نباید به هیچ وجه در تداوم این وضعیت غیرقانونی یاری یا معاضدت نمایند، بلکه موظف‌اند با بهره‌گیری از ابزارهای قانونی و سازوکارهای بین‌المللی برای پایان بخشیدن به آن همکاری کنند. دیوان بین‌المللی دادگستری یادآور شده است که محدودیت‌های فراگیر تحمیل شده از سوی اسرائیل بر مردم فلسطین، مصداق بارز تبعیض نظام‌مند بوده و ناقض «میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی»، «میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی» و «کنوانسیون بین‌المللی محو کلیه اشکال تبعیض نژادی» است. افزون بر این، دیوان تصریح کرده است که تدابیر تقنینی و اداری اسرائیل به جداسازی تقریباً کامل میان شهرک‌نشینان و فلسطینیان در کرانه باختری و بیت‌المقدس شرقی انجامیده است که نقض آشکار ماده ۳ کنوانسیون اخیر و ممنوعیت آپارتاید به شمار می‌آید. کشتار گسترده غیرنظامیان، جابجایی اجباری جمعیت و تحمیل عامدانه شرایط غیرانسانی زیست نیز از جمله اقداماتی است که نگرانی‌های جدی در پرتو ماده دوم کنوانسیون منع نسل‌کشی برمی‌انگیزد و باید به‌فوریت در مراجع قضایی بین‌المللی صالح مورد تحقیق و تعقیب قرار گیرد.

ممنوعیت تحصیل سرزمین از طریق زور، ممنوعیت آپارتاید و ممنوعیت نسل‌کشی، همگی در شمار قواعد آمره حقوق بین‌الملل قرار دارند که در ماده ۵۳ کنوانسیون وین درباره حقوق معاهدات انعکاس یافته‌اند. بر این اساس، تمامی دولت‌ها دارای تعهداتی عام‌الشمول در قبال جامعه بین‌المللی به‌طور کلی هستند؛ تعهداتی که نه تنها مستلزم خودداری از هرگونه نقض این هنجارهای بنیادین است، بلکه اتخاذ تمامی تدابیر لازم و مؤثر برای تضمین رعایت و اجرای دقیق آن‌ها را نیز ایجاب می‌کند.

نظریه مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری جای هیچ‌گونه تردیدی باقی نمی‌گذارد: تداوم حضور اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین غیرقانونی است. همچنین، یافته‌های کمیسیون تحقیق سازمان ملل متحد در خصوص سرزمین‌های اشغالی فلسطین، از جمله بیت‌المقدس شرقی و اسرائیل، آشکارا تأیید می‌کند که اسرائیل دست کم چهار عمل مشمول تعریف نسل‌کشی را در این سرزمین‌ها مرتکب شده است. دستور موقت دیوان مورخ ۲۶ ژانویه ۲۰۲۴ بار دیگر بر این امر تأکید کرد که تمامی دولت‌ها مکلف به اقدام در برابر نسل‌کشی هستند. از این رو، جامعه بین‌المللی امروز موظف است با اتخاذ تدابیری هماهنگ، مشروع و مؤثر، به این وضعیت خاتمه دهد.

ما در برابر دانشجویان خود، که با تردید از وجود عدالت در جهان سخن می‌گویند و در عین حال همچنان به وعده حاکمیت قانون در چارچوب سازمان ملل متحد و به نظم جهانی مبتنی بر حقوق بشر و کرامت انسانی امید بسته‌اند، احساس عمیق ناتوانی و شرمساری می‌کنیم.

با احترام،

امضاکنندگان:

اساتید و حقوق‌دانان ایرانی

(مقیم جمهوری اسلامی ایران و خارج از کشور)

وابستگی‌های دانشگاهی و عناوین علمی بنا به درخواست قابل ارائه است.